

Soler, nou president de Balears

L'elecció de nou president del partit i del Govern no ha tancat la crisi. L'enfrontament en el PP de Balears és un fet.

"Molt Honorable Senyor, per aquest escrit vos comunic que, avui, present la meva renúncia i dimissió del càrrec de president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, càrrec que he tingut l'honor d'exercir durant més de dotze anys. El motiu és que, en aquest moment, així ho consider convenient per al bé de les Illes Balears. Vos preg que doneu el tràmit parlamentari pertinent a la meva renúncia. Atesament, Gabriel Canellas Fons. Palma de Mallorca, 19 de juliol de 1995."

Aquest és l'escrit de dimissió de Canellas que va obrir la lluita per la successió en el PP de Balears. Dos foren els candidats a la substitució: Joan Verger, ex-president del Consell Insular de Mallorca, i Cristòfol Soler, fins aquell moment president del Parlament. Canellas va jugar fort per imposar el seu candidat, Soler: va fer que fos el grup parlamentari —i no el partit— l'òrgan que decidís finalment. Així podia controlar-ho millor. Efectivament, Verger només obtingué 7 dels 31 vots. La resta van ser per Soler. Cristòfol Soler, 38 anys, home d'absoluta fidelitat a l'ex-president Gabriel Canellas i un dels seus assessors més apreciats, es convertia per aquesta via en l'avui segon president de Balears.

Canellas, en el seu discurs d'acomiadament, a més de criticar la direcció de Madrid per obligar-lo a dimitir "per qüestions d'imatge", va insinuar la possibilitat de tornar a la presidència. Però al marge que hi pugui tornar o no, el fet és que la seva dimissió ha obert la guerra en el PP. El sector crític, liderat per Joan Verger, no es conforma, ni de bon tros, amb aquest resultat. Mentre Canellas va tenir tot el poder —era president del Govern Balear i també del PP— la dissidència era pràcticament nul·la, però ara ja no. El nou president del partit a Balears, Joan Huguet —encara pre-

sident del Consell Insular de Menorca, però que segurament passarà a la presidència del Parlament— ha començat la seva tasca estudiant la petició, formulada pel sector dels crítics, de convocar un congrés extraordinari. Huguet no ha negat aquesta possibilitat.

El futur immediat del Partit Popular balear s'anuncia molt intens. Potser, però, motius de força major —si la situa-

el coll, sense pensa en provisionalitats."

A pesar de les teories del retorn de Canellas, el fet que el líder ja no governi ni presidesqui el partit fa que moltes veus fins ara callades comencin a manifestar-se. Joan Verger ja no té cap problema a proclamar la seva dissidència de l'oficialitat: "les juntes regionals no poden utilitzar-se només per anar a plorar" (en al·lusió a l'acte de suport a Canellas del dissabte 15).

JOAN CELIA

"L'elecció del substitut de Gabriel Canellas, en uns moments certament difícils, és prou important perquè la lògica més elemental indiqui que corresponia al partit l'elecció, a través del màxim òrgan de govern que és la junta regional." "Franca-ment, em sembla fora de lloc que no s'hagi volgut consultar el partit."

En aquest moment la situació és molt tensa en el PP. Verger, juntament amb els seus fidels, ha començat un procés de captació de suports a la part forana de Mallorca —a Menorca i Eivissa

Cristòfol Soler, nou president de les Illes Balears.

ció a Madrid empitjora i les eleccions s'avancen encara més del previst— entraria en una fase transitòria, fins que es produeixi la victòria d'Aznar.

De moment Canellas ha aconseguit controlar la successió. Ha imposat els seus candidats —a la presidència del partit i a la del Govern— i ha deixat sense opcions Joan Verger. Però així i tot la situació no és ni molt remotament tranquil·la. D'una banda el nou president ha d'afrontar les acusacions d'ocupar el càrrec provisionalment —fins que torni Canellas— i d'estar sota la tutela de l'ex-president. Cristòfol Soler ha volgut fer-se valer i ha dit que "no està previst que Canellas tenguí un despaxt al Consolat de Mar" (seu del Govern) i també ha declarat: "no vull entrar a valorar hipòtesis sobre la tornada de Canellas. Assumesc la presidència del Govern amb ganes de treballar. En totes les etapes de la meua vida he actuat posant-hi

compta amb poc suport— que ja ha donat el primers fruits, a través de manifestacions de batlles i regidors de diversos pobles en línia amb les tesis de Verger. De fet, ha transcendit que alguns d'aquests crítics han demanat a Verger —i als altres sis diputats crítics— que no donin suport a la investidura de Soler —prevista pels dies 27 i 28—, almenys en la primera votació i, així, que quedi constància pública de la dissidència. No sembla, però, que Verger vulgui arribar fins aquest extrem. Als crítics de la part forana se'ls ha afegit la junta local de Palma, que també ha discrepat públicament de la fórmula utilitzada per fer la substitució.

Des del mateix moment que, "per al bé de les Illes Balears", Gabriel Canellas dimitia, s'obria aquesta crisi. Torni o no torni Canellas, el segur és que ja res no serà igual. Els temps de les unanimitats ja han passat. **Miquel Payeras**